

چرا امام حسین(ع) کربلا را انتخاب کرد؟

۵ آبان ۱۳۹۳ ساعت ۱۲:۰۸

در روز دوم محرم بود که امام حسین (ع) وارد سرزمین کربلا شد. این کاروانی که از روز هشتم ذی الحجه از مکه حرکت کرده بود، روز دوم محرم یعنی بعد از ۲۴ روز به سرزمین کربلا رسیدند. آنجا که رسیدند خود حضرت فرمود که اینجا پایین بیاوید.

بیشتر منابع، در گزارشهای خود از روز پنج شنبه دوم محرم سال شصت و یک هجری، به عنوان روز ورود امام حسین(ع) و یارانش به کربلا یاد کرده‌اند. [۱] تنها دینوری را که روز ورود امام(ع) به کربلا را روز چهارشنبه اول محرم عنوان کرده است، [۲]

*ورود به کربلا

پس از توقفی کوتاه در منزلگاه «البیضة»، [۳] امام(ع) و همراهانش سوار بر مرکب شدند و با شتاب حرکت کردند تا اینکه نزدیک ظهر به سرزمین «نینوی» رسیدند، در این زمان سواری مسلح از دور پدیدار شد که کمانی بر شانه داشت و از کوفه می‌آمد؛ همه آمدن آن مرد را به نظاره نشستند تا اینکه نزدیک شد.

سوار بی‌آنکه به امام حسین(ع) و اصحابش سلام کند، به حر و همراهانش سلام کرد و بعد نام‌های را به دست حر داد.

در این نامه ابن زیاد خطاب به حر نوشته بود که: «چون نامه من به تو رسید و فرستاده‌ی من نزد تو آمد، بر حسین(ع) سخت گیر، و او را فرود نیاور مگر در بیابان بی‌حصار و بدون آب! به فرستاده‌ام دستور داده‌ام از تو جدا نگردد تا خبر انجام دادن فرمان مرا بیاورد، والسلام.» [۴]

حر خدمت امام حسین(ع) آمد و نامه ابن زیاد را برای آن حضرت(ع) قرائت کرد، امام(ع) به او فرمود: "بگذار در «نینوی» و یا «غاضریه» و یا در شقیّه فرود آییم." [۵]

حر گفت: "ممکن نیست، زیرا عبیدالله، این آورند نامه را بر من جاسوس گمارده است!"

زهیر گفت: "به خدا سوگند چنان می‌بینم که پس از این، کار بر ما سخت‌تر گردد، یابن رسول‌الله(ص)! اکنون جنگ با این گروه [حر و یارانش] برای ما آسانتر است از جنگ با آنها؛ که از پی این گروه می‌آیند، به جان خودم سوگند که در پی اینان کسانی می‌آیند که ما را طاقت مبارزه با آنها نیست."

امام(ع) فرمود: «درست می‌گویی ای زهیر؛ ولی من آغاز کننده جنگ نخواهم بود.» [۶]

زهیر گفت: "در این نزدیکی و در کنار فرات آبادی‌ای است که دارای استحکامات طبیعی است به گون‌های که فرات از همه طرف به آن احاطه دارد مگر از یک طرف."

امام حسین(ع) فرمود: "نام این آبادی چیست؟"

عرض کرد: «عقر» [۷]

امام(ع) فرمود: "پناه می‌برم به خدا از "عقر!" [۸]

آن‌گاه، حضرت(ع) متوجه حر شدند و فرمودند: «با ما اندکی بیا. سپس، فرود می‌آییم.» پس با هم حرکت کردند تا به کربلا رسیدند. حر و یارانش، جلوی [کاروان] امام حسین(ع) ایستادند و آنان را از ادامه مسیر، باز داشتند.

حر گفت: "همین جا فرود آی که فرات، نزدیک است." امام(ع) فرمود: «نام این جا چیست؟» گفتند: کربلا فرمود: این جا، جایگاه کرب (رنج) و بلاست.

پدرم هنگام حرکتش به سوی صفین، از این جا گذشت و من با او بودم. ایستاد و از نام آن پرسید. نامش را به او گفتند. پس فرمود: «این جا، جایگاه فرود آمدن مرکب‌هایشان، و این جا، جایگاه ریخته شدن خون‌هایشان است.» موضوع را پرسیدند. فرمود: «کاروانی از خاندان محمد(ص)، این جا فرود می‌آیند.» [۹] سپس امام حسین(ع) فرمود: «این جا، جایگاه مرکب‌ها و بار و بینه ماست و [این جا] قتلگاه مردانمان و جای ریخته شدن خونمان است.» [۱۰] آن‌گاه فرمان داد که بارهایش را در آن جا، فرود آورند.

منبع: پژوهشکده باقرالعلوم

منابع

[۱]- الکوفی، ابن‌عثم؛ الفتوح، تحقیق علی شیری، بیروت، دارالأضواء، چاپ اول، ص ۱۹۹۱، ج ۵، ص ۸۳؛ شیخ مفید؛ الارشاد، قم،

کنگره شیخ مفید، ص ۱۴۱۳، ج ۲، ص ۸۴؛ الطبری، محمد بن جریر؛ تاریخ الأمم و الملوک (تاریخ الطبری)، تحقیق محمد ابوالفضل ابراهیم، بیروت، دارالتراث، چاپ دوم، ۱۹۶۷، ج ۵، ص ۴۰۹؛ مسکویه، ابوعلی تجارب الامم، تحقیق ابوالقاسم امامی، تهران، سروش، چاپ دوم، ۱۳۷۹ش، ج ۲، ص ۶۸؛ ابنائیر، علی بن ابیالکره؛ الکامل فی التاریخ، بیروت، دارصادر-دار بیروت، ۱۹۶۵، ج ۴، ص ۵۲؛ و ابنشهر آشوب؛ مناقب آلایطالب، قم، علامه، ۱۳۷۹ق، ج ۴، ص ۹۶.

[۲]-الدینوری، ابوحنیفه احمد بن داوود؛ الاخبار الطوال، تحقیق عبدالمنعم عامر مراجعه جمالالدین شیال، قم، منشورات رضی، ۱۳۶۸ش، ص ۵۳.

[۳]-البیضه به کسر باء، آبی است در مکانی بین واقصه و عذیب. الحموی، یاقوتہ معجم البلدان، بیروت، دارصادر، چاپ دوم، ۱۹۹۵، ج ۱، ص ۵۳۲ و البغدادی، صفیالدین عبدالؤمنه؛ مرصد الاطلاع علی اسماء الامکنه و البقاع، تحقیق علی محمد البجاوی، بیروت، دارالمعرفه، چاپ اول، ۱۹۵۴، ج ۱، ص ۲۴۳.

[۴]-الطبری، پیشین، ج ۵، ص ۴۰۸؛ ابنائیر، پیشین، ص ۵۱ و مسکویه، پیشین، ص ۶۷.

[۵]-ابنائیر، پیشین، ص ۵۲؛ مسکویه، پیشین، ص ۶۸ و شیخ مفید، پیشین، ج ۲، ص ۸۴.

[۶]-الطبری، پیشین، ص ۴۰۹؛ مسکویه، پیشین، ص ۶۸ و ابنائیر، پیشین، ص ۵۲.

[۷]-عقر، به معنای زخمی کردن و نیز پی کردن اسب هم آمده است و به مواقعی اطلاق میشود از آنها عقر بابل است که نزدیک کربلا است. الحموی، پیشین، ج ۴، ص ۱۳۶ و فراهیدی، خلیل بن احمد؛ کتاب العین، قم، هجرت، چاپ دوم، ۱۴۰۹، ج ۱، صص ۱۴۹-۱۵۰.

[۸]-الطبری، پیشین، ص ۴۰۹؛ مسکویه، پیشین، ص ۶۸ و ابنائیر، پیشین، ص ۵۲.

[۹]-الموسوی المقرم، عبد الرزاق؛ مقتل الحسين(ع)، بیروت، دارالکتاب الاسلامیه، چاپ پنجم، ص ۱۹۷۹، ص ۱۹۲.

[۱۰]-سید بن طاووس؛ الملہوف علی قتلی الطفوف، جمع آوری عبد الزهرا عثمان محمد، قم، المعد، چاپ اول، ۱۹۸۸، ص ۶۸؛ إربلی، پیشین، ج ۲، ص ۴۷ و ابن شهر آشوب؛ پیشین، ج ۴، ص ۹۷.

